

Este greu de crezut astăzi, dar era o vreme când oamenii educaţi nu ştiau să calculeze singuri o înmulţire cu numere mari, cu atât mai puţin o împărţire. Ori calculele erau necesare nu doar în negustorie şi afaceri, dar şi în astronomie, inginerie şi ştiinţă. Existau "centre de calcul" unde oamenii duceau înmulţirea sau împărţirea de realizat, plăteau, şi reveneau peste câteva zile pentru rezultat! O revoluţie în calcul s-a produs în 1614, când John Napier a anunţat lumii cum de acum încolo, în loc de înmulţiri pot fi realizate ... adunări, iar în loc de împărţiri ... scăderi, operaţii care puteau fi realizate uşor de oricine. Haideţi să explorăm povestea logaritmilor!

John Napier s-a născut în 1550 în Edinburgh, Scoţia şi a lucrat timp de două decenii înainte să publice cartea care a revoluţionat modul în care se realizau calculele complexe. Cartea avea numele de "Mirifici Logarithmorum Canonis Descriptio" şi a apărut în 1614, adică la cinci ani de când Galileo Galilei inventase luneta astronomică şi observase cu ajutorul ei petele de pe Soare, relieful de pe Lună, sateliţii lui Jupiter şi fazele lui Venus, similare cu ale Lunii. Tot 1609 era şi anul în care Kepler descoperise că planetele se miscă în jurul Soarelui pe elipse, iar nu pe cercuri. Calcule complexe erau foarte necesare în astronomie, iar apariţia logaritmilor a revoluţionat aceste calcule, căci, la urma urmei, ce este mai uşor decât a realiza adunări şi scăderi în loc de înmulţiri şi împărţiri? Totodată, ridicarea la o putere putea fi înlocuită cu o înmulţire, care la rândul ei era înlocuită cu o adunare.

Articol integral in Stiinta Azi